

II.

Mnogo let je že minulo. Jesen je bila zopet tu, vsa taka, kot je vedno prihajala k nam. Tisti dolgotrajni dnevi so minevali počasi in žalostno drug za drugim. Letošnja jesen je bila posebno žalostna za našo hišo. Naš dedek so bili na smrtni postelji. Mirno so pričakovali zadnjega trenutka. — Samo eno željo so imeli še vedno: videli bi bili radi še enkrat svojega vnuka, ki je bil tedaj že imeniten slikar v tujini. Pisali smo mu, naj bi prišel, toda ni ga bilo.

Nekega večera je bilo dedu boljše. Stara potovka je prinesla iz trga velik zavitek.

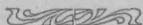
„To bo gotovo od Lojzeka“, so rekli mati, ko so odvijali zavitek. Kako smo se začudili, ko smo pogledali lepo sliko! Pod sliko je bilo pa zapisano: „Naš dedek.“ Ah, kako lep so bili naš dedek. Ves kakor živ!

Z veseljem in zadovoljstvom so opazovali ded svojo sliko. „Hm, tak-le sem? kdo bi si mislil, da bo znal naš fant kaj takega.“

Dedek so bili vidno vzradoščeni; sklonili so se kvišku in zrl v sliko dolgo, dolgo! Njihove misli so plavale v daljno preteklost! — Mislili so znabiti na malega risarja, spominjali se tudi onega dogodka za hišo. Tedaj pa so zašepetali potihoma: „Dobro, dobro je bilo, da sem ga! Morda bi ne bil sedaj tak gospod!“

Sliko smo obesili nad dedovo posteljo. Toda dolgo se niso ded veselili lepe slike. Kmalu so zaspali za večno! Ni jih več, da bi nam pravili lepe povesti; njihova postelja je prazna, in njegova slika sameva tam na zidu. —

Radan.

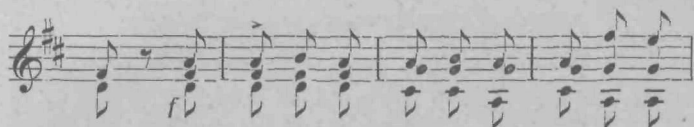
Slovenska dežela.

Allegretto.

P. Angelik Hribar.

1. Jaz vem za de - že-lo, pre - le-po slo-
2. V tej le - pi de - že-li po - voljno ži-
3. Do - mačim pri - ja - te-ljem hva-lo naj

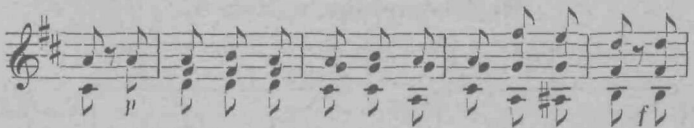
1. vi; Vsak, kdor jo po - zna, jo vi - so-ko ča-
2. vim, Po - šte-no s pri-ja - te-lji se ve-se-
3. dam, Po li - cu in sr - cu jih dobro po-

1. sti. Slo - vensko de - že - lo zdaj v mislih i-
2. lim; Ra - do-stno živ - lje-nje pri nas je do-
3. znam: Njih sr - ce je či-sto prav kakor zla-

1. mam, Ni - ko - li je do - sti hva - li - ti ne
2. má, Ve - se - lja Slo - ve - nec skri-va - ti ne
3. to, To vem, da mi bo - de o - sta-lo zve-

1. znam.
 2. zna.
 3. sto.
- Za - to-rej, za - to-rej re-snično povem: Slo-

venski de - že - li e - na-ke ne vem.